

Č. j.: 2R 23/05 – Hr

V Brně dne 10. srpna 2005

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 15.3.2005 **obcí Albrechtíčky, zast. starostou Ing. Miloslavem Čeganem, se sídlem Albrechtíčky 131, 742 55 okres Nový Jičín**, ve správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 31.1.2005 Mgr. Vlastimilem Křesálkem, bytem Dolní 307, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 22.2.2005 č. j. VZ/S15/05-151/716/05-SH ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **obce Albrechtíčky, se sídlem Albrechtíčky 131, 742 55 okres Nový Jičín**, učiněných při zadání veřejné zakázky „**Turistická ubytovna Kotvice**“ v užším řízení podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb. a zákona č. 437/2004 Sb., jehož oznámení bylo uveřejněno na centrální adrese dne 8.9.2004 pod ev. č. 50000974, jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S15/05-151/716/05-SH ze dne 22.2.2005

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

Odůvodnění

Obec Albrechtičky, zast. starostou Ing. Miloslavem Čeganem, se sídlem Albrechtičky 131, 742 55 okres Nový Jičín, ve správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 31.1.2005 Mgr. Vlastimilem Křesálkem, bytem Dolní 307, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm (dále jen „zadavatel“), ve svém rozkladu ze dne 15.3.2005 uvádí, že se závěrem napadeného rozhodnutí nesouhlasí. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) dle názoru zadavatele vydal napadené rozhodnutí v rozporu s ustanovením § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb. (dále jen „správní řád“), dále nesprávně vyložil a aplikoval ustanovení § 40 odst. 1 a 2 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb. a zákona č. 437/2004 Sb. (dále jen „zákon“) a rovněž nesprávně použil ustanovení § 101 odst. 2 zákona. Ke svým konstatováním pak zadavatel neuvádí žádné další podrobnosti a pouze navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

Ze správního spisu vyplynuly tyto skutkové okolnosti případu. Zadavatel uveřejnil na centrální adrese pod ev. č. 50000974 dne 8.9.2004 oznámení užšího řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Turistická ubytovna Kotvice“. Ve lhůtě pro doručení žádostí obdržel zadavatel celkem osm žádostí a žádného ze zájemců neodmítl pro nesplnění kvalifikace podle ustanovení § 39 odst. 2 zákona. Vzhledem k tomu, že zadavatel v oznámení užšího řízení omezil počet zájemců na minimální počet 5 a maximální počet 7 zájemců, odeslal třem zájemcům dne 18.10.2004 oznámení o odmítnutí jejich žádosti o účast v užším řízení, ve kterém uvedl jako důvod odmítnutí omezení počtu zájemců. Neodmítnutým zájemcům odeslal zadavatel téhož dne výzvu k podání nabídek, přičemž ve stanovené lhůtě obdržel celkem 3 nabídky. Nedatované rozhodnutí o přidělení zakázky obdrželi uchazeči dne 27.10.2004. Na základě podnětu obdržení dne 9.12.2004 si Úřad vyžádal od zadavatele dokumentaci o zadání předmětné veřejné zakázky, a protože po jejím přezkoumání získal pochybnosti o správnosti úkonů zadavatele učiněných při jejím zadání, zahájil ve věci správní řízení z vlastního podnětu, ve kterém jako účastníky správního řízení označil zadavatele a Ing. Růženu Mackovíkovou, bytem Jiráskova 833, 742 13 Studénka, podnikající pod obchodním jménem Růžena Mackovíková ing, IČO: 126 52 385, jíž byla veřejná zakázka přidělena (dále jen „vybraný uchazeč“). Oznámení o zahájení správního řízení obdrželi oba účastníci správního řízení shodně dne 31.1.2005, a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 22.2.2005 rozhodnutí č. j. VZ/S15/05-151/716/05-SH, kterým v postupu zadavatele konstatoval nesplnění povinnosti stanovené v ustanovení § 40 odst. 1 zákona v návaznosti na ustanovení § 43 odst. 2 zákona tím, že v oznámení užšího řízení neuvedl všechny skutečnosti, které jsou důležité pro rozhodnutí dodavatele o jeho účasti v zadávacím řízení, respektive nestanovil kritéria pro výběr zájemců při omezení jejich počtu. Dále Úřad konstatoval nesplnění povinnosti plynoucí z ustanovení § 40 odst. 2 zákona tím, že v písemném oznámení o omezení počtu zájemců neuvedl zadavatel důvod jejich odmítnutí. Výše popsaným způsobem se zadavatel dopustil správního deliktu, za který mu Úřad uložil pokutu ve výši 15 000,- Kč.

V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvádí, že zadavatel obdržel žádosti o účast v užším řízení od osmi zájemců, z nichž žádného neodmítl pro nesplnění kvalifikace a následný výběr provedl tak, že vybral prvních pět zájemců v pořadí podle data a hodiny doručení žádosti. Způsob omezení počtu zájemců je popsán zadavatelem v popisu hodnocení

kvalifikace, a dále v písemné zprávě zadavatele vyhotovené podle § 69 zákona, nikoliv však v oznámení zadávacího řízení. Zájemci o veřejnou zakázku tak nebyli s kritérii pro omezení jejich počtu seznámeni předem a nemohli proto adekvátně reagovat, tedy předložit své žádosti o účast v nejkratší možné lhůtě. Současně Úřad konstatuje, že pokud by zadavatel toto „časové hledisko“ výběru stanovil předem v oznámení, nelze takové kritérium akceptovat z důvodu, že zadavatel de facto zkracuje lhůtu pro doručení žádosti o účast stanovenou v oznámení zadávacího řízení. Porušením výše uvedených povinností zadavatel naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle ustanovení § 102 písm. b) zákona, a Úřad proto přistoupil k uložení pokuty 15 000,- Kč v dolní polovině možné sazby, když mimo jiné akcentoval i její preventivní funkci.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S15/05-151/716/05-SH ze dne 22.2.2005 uložil zadavateli za zjištěná závažná porušení zákona pokutu ve výši 15 000,- Kč, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji.

K rozkladu uvádím následující:

Zadavatel ve svém rozkladu pouze namítá rozpor postupu Úřadu s ustanovením § 33 odst. 2 správního řádu, aniž by však označil konkrétní důvody, které jej k tomuto tvrzení vedou. Dle odkazovaného ustanovení správního řádu je Úřad jako správní orgán povinen dát účastníkům řízení možnost, aby se před vydáním rozhodnutí mohli vyjádřit k jeho podkladům i ke způsobu jeho zjištění, popřípadě navrhnout jeho doplnění. Úřad pak tuto svou zákonnou povinnost splnil, když v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 27.1.2005 poučil zadavatele a vybraného uchazeče mimo jiné o jejich procesních právech plynoucích pro ně z ustanovení § 33 správního řádu, a současně jim stanovil přiměřenou lhůtu, ve které mohli tato práva uplatnit. Procesní práva účastníků správního řízení tak nebyla dotčena. Pro úplnost pak uvádím, že obdobný právní názor zastává i Vrchní soud v Olomouci ve svém rozsudku ze dne 29.6.2000 č. j. 2A 5/2000. Námitka rozkladu je tedy v tomto bodě bezpředmětná.

Zadavatel ve svém rozkladu dále namítá nesprávný výklad a aplikaci ustanovení § 40 odst. 1 a 2 a ustanovení § 101 odst. 2 zákona, aniž by i v tomto případě odůvodnil svá tvrzení konkrétními skutečnostmi. V plné míře proto odkazuji na odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřadu, ve kterém jsou vyčerpávajícím způsobem popsána a argumentačně podložena veškerá zjištění Úřadu, která dosvědčují naplnění skutkové podstaty sláchní správního deliktu, za který byla zadavateli uložena sankce. Proto i v tomto bodě považuji podaný rozklad za bezpředmětný.

Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Vlastimil Křesálek, bytem Dolní 307, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm,
2. Ing. Růžena Mackovíková, bytem Jiráskova 833, 742 13 Studénka,
3. spis.